

ствие. Всъко беспокойство нарушава правилния ходъ на мисълта, на чувствованията и на храносмисилането. Както стомахът приготвя материали за дробоветъ, дробоветъ — за мозъка, така и обикновениятъ човѣкъ представя условия за развиване на талантливия; талантливиятъ — за гениалния, а гениалниятъ — за светията.

И тъй, който има здравъ стомахъ, той е добъръ човѣкъ; ако дробоветъ му сѫ здрави, той е добъръ пѣвецъ; ако мозъкътъ му работи добре, той е добъръ поетъ. Значи, здравиятъ човѣкъ се отличава съ доброта, съ способностъ да пѣе и да пише, да се проявява като поетъ и писателъ. Да бѫдешъ истински поетъ, това значи, да виждашъ въ всичко доброто и да го прилагашъ въ живота си. Истинскиятъ поетъ живѣе въ свѣтлина. Той вижда нѣщата свѣтли и красиви.

Помните тритѣ думи: доброта, пѣсенъ и поезия. Мислете върху тѣхъ. Дръжте стомаха си въ изправностъ, за да бѫдете красиви. Дръжте дробоветъ си въ изправностъ, за да пѣете добре. Дръжте мозъчната си система въ изправностъ, за да мислите добре и да се спрavяте лесно съ мѫжнотоитѣ си. Работете върху себе си, външно и вътрешно, да бѫдете здрави, красиви и разумни.

— Само свѣтлиятъ пѫть на мѫдростта води къмъ истината.

— Въ истината е скритъ животъ.

*

38. Лекция отъ Учителя, държана на
30 май, 1930 г. София. — Изгрѣвъ.